

В лісового господарства «Тур» відібрали 7 тис. га землі

Прокуратура Волинської області захистила інтереси держави. За її позовом Рівненським апеляційним господарським судом зобов'язано Ковельське спеціалізоване лісогосподарське ПАТ «Тур» повернути у володіння держави понад 7 тис. га земель лісового фонду орієнтовною вартістю більше 71 млн грн, повідомили у Генеральній Прокуратурі України.

Встановлено, що ПАТ «Тур» використовувало землі незаконно без відповідних правовстановлювальних документів.

У Луцьку не вистачає вакцин проти кору і туберкульозу

Про це повідомила головний лікар Луцької дитячої поліклініки Оксана Ліщинська.

За її словами, частину вакцин медична установа закуповує за кошти, виділені з держбюджету. Зі щепленнями проти кору та багряниці — величезні проблеми.

Так, вакцинацію проти цих захворювань зробили лише 62% дітей. Пані Ліщинська сподівається, що до кінця 2013 року цей показник покращиться, оскільки частина батьків змінила своє ставлення до щеплення.

Крім того, головний лікар поліклініки розповів, що до кінця серпня цього року установа не змогла закупити жодного препарату туберкульозу, що необхідний для здійснення проби манту для діагностики туберкульозу, а її потребують 25,5 тисячі маленьких лучан.

Узагалі, за словами Ліщинської, протягом останніх чотирьох років у поліклініці перебіг з постачанням вакцин.

«Бачимо і 20, і 24, і 27 мм, манту, що у попередні роки було рідкістю. Впродовж останніх чотирьох років ідуть перебіги вакцин, дуже порушені графіки щеплення. 56% охоплено по кору в річному віці», — сказала лікар.

Допоможіть врятувати життя!

18-річна лучанка Вікторія Парфенюк четвертий рік хворіє на системний червоний вовчак, антифосфоліпідний синдром, люпус-нефрит, гіпоталамічний синдром, тромбоз нижніх кінцівок і правої руки. На лікування мама Віки витратила всі свої заощадження. Дуже допомагали школа, друзі. Та українські лікарі сказали, що безсилі у боротьбі з хворобою. Допомогти погодились медики знаменитої німецької клініки «Шаріте». Проте лише на обстеження у цьому закладі потрібно 10 тисяч 930 євро. Вони потрібні ТЕРМІНОВО.

Реквізити для безготівкового поповнення платіжної картки Парфенюк Тетяни Іванівни:

Отримувач: «Приватбанк»

Назва банку: «Приватбанк»

Номер рахунку: 29244825509100 ОКПО: 14360570 МФО: 305299

Призначення платежу: Для поповнення на карту 6762 4682 0384 9223

Кому: Парфенюк Тетяні Іванівні, код: 2318213881, тел. 050 998 79 60.

Волиняни боргують за газ 48 млн грн

На Волині заборгованість серед приватних споживачів становить 48 мільйонів гривень. У Луцьку борг сягає 15 мільйонів. Лівову частку не сплатили мешканці багатопверховок. Схожа ситуація з платою за газ у Нововолинську, де заборгували п'ять мільйонів. Про це розповів заступник голови правління ПАТ «Волиньгаз» Андрій Карпомиз. Із 230 тисяч споживачів Волині боргують близько 40%. Найкраще платять у Горохові, Ратному та Камені-Каширському.

Пенсію за виховання п'яти і більше дітей може отримати й батько

З 1 січня 2014 року набирає чинності ЗУ «Про внесення змін до ст. 1 ЗУ «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» щодо призначення пенсій батькам, які виховали п'ятеро і більше дітей». Внесеними змінами передбачено: якщо у разі смерті матері або позбавлення її батьківських прав дітей до шестирічного віку виховував батько, то і пенсія за особливі заслуги надається йому. До уваги беруться і всиновлені діти.

стільки мільйонів гривень, які беруть участь у всіх лотереях, що є на ринку, нараховувала в Україні представник державної лотерейної компанії Вікторія Цомає. За рік на лотерейні квитки українці витрачають два мільярди гривень.

Перспективи селян-одноосібників — в кооперації

Селяни-одноосібники, власники родинних ферм із року в рік стикаються з однією одвічною проблемою — куди збути вирощене зерно, овочі, надоене молоко. Все більше селян переконується: вести сільське господарство — то справа невдячна та неприбуткова, тож обробляє клаптик городу й тримає корову суто для власних потреб. Хоча в обласному департаменті агропромислового розвитку констатують: кількість сімейних ферм постійно зростає, і на сьогодні на Волині їх налічується майже три з половиною тисячі, що утримують майже 12 тисяч корів. Хизуються чиновники і врожаєм волинських аграріїв: цьогоріч намолочено 879,3 тисячі тонн зерна, зібрано трохи більше 1 мільйона тонн картоплі.

Тільки от куди реалізують вироблену продукцію селяни — це вже їх питання. Як говорить голова Волинської ОДА Борис Клімчук, маючи на увазі програми підтримки сільського господарства, головне — «дати вудочку», а «улов», тобто збут, — справа виробників.

Заступник директора департаменту агропромислового розвитку області Людмила Петриканин переконана, що сільське господарство в нинішніх умовах — це єдина сфера, де можна започаткувати бізнес. Цим шляхом, за її словами, пішли і не прогадали господарства, які заробляють тваринництвом, зокрема ТзОВ «Прогрес» у Володимир-Волинському районі, «Старий Порицьк» в Іваничівському, ФГ «Перлина Турії», «Ратнівський аграрій», ТзОВ «Волинь-Нова», що у Горохівському районі. Зауважте, що всі з перелічених — підприємства, де тисячне поголів'я корів, де налагоджена система доїння, де працює значна кількість місцевого населення, де, зрештою, організований постійний збут молочної продукції, вартість якої перевищує ті копійки, якими повинні задовольнитися одноосібники.

Вже давно ні для кого не секрет, що влада робить ставку на великотварне виробництво, забуваючи про дрібних фермерів та аграріїв, які, як свідчить статистика, виробляють 80% продукції від загальної обсягу. І коли великотварні господарства ще можуть розраховувати хоча б на якусь допомогу від держа-

ви, то максимум, що отримують одноосібники, — це доїльний апарат, останнім часом стало модно вручати і холодильні установки, яких поки презентовано родинним господарствам усього 19. Овочівникам узагалі спочатку треба вкласти мільйонні кошти, щоб було де зберігати продукцію, потім держава відшкодує їм незначну частину.

Керівники потужних волинських підприємств переконують, що сільським господарством займатися вигідно. Так, аграрій Валерій Діброва розповів «Відомостям», що з тридцяти років, упродовж яких він очолює ТзОВ «П'ятидні», ще жоден не був збитковим.

— Великотварне господарство має більше фінансових можливостей розбудувати свій бізнес, бо є склади, зберігаючи продукцію у яких її можна дорожче продати навесні. На сьогодні проблем зі збутом зерна, ріпаку, сої, кукурудзи немає. Не бачу проблем і зі збутом молока, м'яса. Те ж саме може сказати про зернові, адже є ціла купа приватних підприємств, що виростає на базі коліс державних КХП, які з задоволенням купують у селян вирощене збіжжя, — розповів Валерій Григорович.

Власник міні-молокозаводу Андрій Турак, який організував його роботу на базі ПОСП ім. Шевченка, що в селі Угринів Горохівського району, теж погоджується, що великотварникам вижити легше.

— Простіше знаходити шляхи вирішення цієї проблеми, а от селя-

нам важко. Збути нема проблем, є інше питання: як продати так, щоб селянину було вигідно. Якщо вартість тонни кукурудзи становить 1 тисячу 200 гривень, це балансує на рівні збитковості, ніякого прибутку немає. Ціни на пшеницю впали, гарна ціна на молочну продукцію. Хто готується до того, щоб продавати за прибутковими цінами, для цього спочатку повинні витратитися, а на такі затрати треба обігові кошти. А де їх узяти? Необхідні дешеві кредити, а їх у нас немає. Наше господарство ПОСП імені Шевченка пішло шляхом залучення дорогих кредитів. На щастя, ми вже їх погасили, ставши менш залежними від перекупників, переробників, які диктують свої умови, — поділився Андрій Турак.

Обидва господарники кажуть: щоб вирішити проблеми вигідної реалізації продукції, селяни мусять об'єднуватися в кооперації.

— Для дрібнотварних виходу не бачу, крім кооперації. Якщо одноосібники будуть поодиноко продавати, вони ніколи не матимуть прибутків, і ніякий доїльний апарат їх не врятує, — наголосив Андрій Турак.

Пропозиція заманлива, її активно пропагують останніх кілька років, але чому ж селяни не поспішають вступати в кооперації? Це запитання «Відомості» адресували заступнику голови Асоціації фермерів і приватних землевласників Волині Олегові Галасуну.

На його думку, по-перше, треба чітко розуміти, кого ми маємо на

увазі, говорячи «одноосібник».

— У селі Чаруків селяни, які виробляють продукцію для продажу, є близько десятка, решта 490 одноосібників вирощують і утримують худобу для власних потреб, їх не цікавить збут. Зараз іде процес кристалізації справжніх сільськогосподарських виробників. Те, що ми приписуємо всім селянам, насправді виробляють не всі. Згоден, що за коопераціями — майбутнє, але люди бояться об'єднуватися з кількох причин. По-перше, бояться йти у так звані нові колгоспи — кооперації. Далі — щоб йти у кооператив, селяни повинні бути матеріально зацікавлені, вони хочуть мати користь від об'єднання, а не подвійне оподаткування. Зараз же повним ходом йде дискримінація дрібних виробників, які змушені платити 33% ПДВ, але юридично залишитися ніким, — пояснює пан Галасун.

Прогалини у законодавстві щодо визначення статусу одноосібників тягнуть за собою, крім нинішніх проблем, ще одну — глобальну: ким будуть ці селяни, коли буде підписана Угода про асоціацію з ЄС?

— Європа не визнає такої категорії селян, де немає визначеності. У них на першому плані — якість продукції. Припустимо, селяни підуть у кооперацію. Доїльний апарат одержали вже тисячі родин, але десятки тисяч надалі доять руками, а молоко все одно потраплятиме в один резервуар. Чи потрібна нам така якість сировини? — висловив своє занепокоєння керівник ПОСП ім. Шевченка Андрій Турак.

Зважаючи на останні події, що відбуваються в країні, перейматися «євроінтегрованою» долею одноосібників поки зарано. На часі — чітко пояснити дрібним виробникам їхнє завдання. Хоча б на роки п'ять, а то й десять сформулювати стратегію розвитку, донести до селянина інформацію, що вирощувати варто, а що — ні. Бо в нас поки виходить так: хто наблизений до керівництва області, той знає, що посіяти і як заробити на цьому. Решта, а це більшість, живе, наче на острові: садить картоплю, яка згниває у льохах, сіє кукурудзу, яку сьогодні реалізують за збитковими цінами, доють корів, продавши молоко яких за копійки ще змушена чекати грошей від недобросовісних волинських молокозаводів.

Ірина КОСТЮК

Ніна Тороканець — золотий фонд поштовиків

Сьогодні пошта настільки органічно існує у сучасному світі, що ми сприймаємо її, як частину нашого життя. Неможливо уявити функціонування держави, ефективний бізнес, наш побут без поштового зв'язку.

Пишається своєю роботою і Ніна Василівна Тороканець, яка багато років сумлінно працює листоношею першого класу відділення поштового зв'язку «Камені-Каширський-1» Центру поштового зв'язку №3 Волинської дирекції УДППЗ «Укрпошта». З нагоди свята — Дня телебачення, радіо та зв'язку, яке відзначили 16 листопада, директор Волинської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Ярослав Федорович Кравчук нагородив сумлінну працівницю Почесною грамотою з нагрудним знаком «Почесна відзнака УДППЗ «Укрпошта».

37 років віддала ця жінка волинській пошті, а зовсім нещодавно у дружному колективі Ніна Василівна відсвяткувала і свій 55-річний ювілей. Тороканець Ніна постійно виконує і перевищує встановлені

планові завдання. Уявити непросто, але Ніна Василівна обслуговує 674 двори, розносить передплатникам 1011 примірників періодичних видань, щомісяця доставляє 1063 пенсії та соціальні допомоги.

Праця листоноші — складна робота з людьми, адже потрібно вчасно, навіть у негоду, часом по бездоріжжю, донести листа, повідомлення до адресата. Крім того, також необхідно брати кошти за комунальні послуги, проводити передплату періодичних видань, надавати адміністративні послуги, послугу «Ліки на замовлення», реалізовувати страхові поліси, розповсюджувати товари загального вжитку, лотереї, періодику тощо.

— У нас чудовий, дружний і згуртований колектив, — розповідає пані Ніна. — Всі мої колеги — люди відповідальні. А поєднує нас любов до поштової роботи. Всі ж маємо чимало домашніх клопотів, але на роботу б'їмо як на свято. Я вважаю, що кожна поштова послуга потрібна.

— Ніна Василівна — одна з кра- щих наших працівниць, чуйна і

уважна до кожного, завжди вислухає, порадить і допоможе, — розповідає начальник Центру поштового зв'язку №3 Сергій Омелянович Остапук.

«Золотий фонд нашої Волинської дирекції» — так називає таких шанованих поштовиків директор Волинської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Ярослав Федорович Кравчук.

Волинська дирекція
УДППЗ «Укрпошта»